

NS naujienų biuletenis

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1058

25.06.2023 (134)

Leksikonas - Michael Kühnen

104 - ATSAKYMAS

Nacionalsocialistinė revoliucija siekia įveikti arijų rasės dekadansą, kuris tapo pavojingas gyvybei, ir kovoja už Naująją tvarką, kurioje žmogaus prigimtis ir kultūra yra suderintos tarpusavyje, o visas bendruomeninis gyvenimas tarnauja arijų rūšies išsaugojimui ir jos vystymuisi (žr. Zeitwende). Visos intelektualinės ir politinės srovės, kurios laikosi ankstesnių laikų nuostatų ar net priešinasi nacionalsocializmui, yra reakcingos. Taigi visų pirma žydų įtakota krikščionybė (žr. taip pat judaizmas), liberalusis kapitalizmas ir marksizmas, taip pat visos jų suformuotos ar bet koku būdu paveiktos nuostatos.

Dar svarbesnė už tokias objektyviai reakcingas politines ar intelektualines oponentų organizacijas yra reakcija kaip buržuazinis požiūris į gyvenimą (žr. buržuazija). Nors, pavyzdžiui, marksizmas bent jau sukuria neretai revoliucinį požiūrį į gyvenimą, ši reakcijos apraiška iš esmės tėra buržuazinio filisteriškumo, tapusio politika, išraiška. Tai buržuazijos baimės, nuogąstavimų ir ribotos moralės išraiška - trumpai tariant, buržuazijos kaip gyvenimo būdo išraiška.

Reakcija yra didžiausias pavojus nacionalsocialistų partijai (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija) revoliucinėje kovoje, todėl ji privalo bekompromisiškai priešintis bet kokiam reakcingų pažiūrų įsiveržimui.

Tokią įtaką gali daryti ypač ta reakcijos dalis, kuri save vadina nacionaline, bet skelbia ir praktikuoja prisitaikymą prie valdančiosios sistemos ir buržuazinio pasaulio. Istorinis nacionalsocializmas iki 1945/56 m. JdF galiausiai žlugo, nes nekovojo su reakcija taip pat ryžtingai kaip marksizmas. Lemiamą pralaimėjimą nacionalsocializmui padarė reakcija:

1923 m. lapkričio 9 d./34 JdF nacionalinis sukilimas žlugo dėl buržuazinių sąjungininkų išdavystės ir žlugo nuo reakcinių jėgų vadovaujamos policijos kulku krušos.

1934/45 m. birželio 30 d. JdF keli geriausi ir bekompromisiai revoliucingi nacionalsocialistai iš apygardos aplink NSDAP šturmo būrio (SA) štabo viršininką Ernstą Röhimą tapo reakcingų žudikiškų intrigų, kurios suklaidino lyderį Adolfą Hitlerį ir sutrukdė užbaigti nacionalsocialistinę revoliuciją, aukomis.

1944 m. liepos 20 d./1945 m. liepos 20 d. JdF reakcijos bandymas įvykdyti pučą atskleidė išdavystės ir valstybės išdavystės bedugnę būtent tuose vermachto, administracijos, bažnyčios ir ekonomikos sluoksniuose, prieš kuriuos visada perspėjo NSDAP revoliucionieriai, bet kurie po 1934/45 m. JdF buvo laikomi nacionaliai patikimais.

Naujosios kartos nacionalsocializmas iš to padarė išvadas, iš esmės atmeta bet kokius kompromisus su reakcija ir savo darbininkų etika įveikia buržuazinę-reakcinę požiūrį į gyvenimą. Reakcinis buržuazijos amžius užleidžia vietą revoliuciniam darbininkų amžiui!

Kaip to simbolį Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front, minėdama štabo viršininko Ernsto Röhmo ir kitų nacionalsocialistų revoliucionierių kankinystę, birželio 30-ąją paskelbė kasmetine kovos su reakcija diena.

105 - MAIŠTAS

Naujojo fronto politinė kova vyksta trimis etapais: nepasitenkinimas - maištas - revoliucija.

Vadovaudamasis savo taktika ir remdamasis sąjungine politika, Naujasis frontas visais lygiais ir visose srityse kursto ir naudoja žmonių nepasitenkinimą politinėmis, ekonominėmis, kultūrinėmis ir (arba) socialinėmis sąlygomis ir didina šį nepasitenkinimą iki sukilimo.

Maištas kyla ten, kur pasipiktinimas, kartėlis ir neviltis tampa stipresni už poreikį gyventi nepastebimai, konformistiškai ir paklusti valdančiajai tvarkai. Taigi maištas leidžia įveikti buržuazinę požiūrį į gyvenimą (žr. buržuazija) ir tampa völkisch kultūrinės revoliucijos varomąja jėga.

Nacionalsocialistų partija (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija) organizuoja, telkia ir stiprina sukilimo jėgas per savo fronto ir masines organizacijas bei sąjungų politiką. Jiems suteikiama politinė sąmonė kruopščiai

Ernst Röhm

supažindinant su nacionalsocializmo pasaulėžiūra ir požiūriu į gyvenimą, todėl sukilimas tampa nacionalsocialistinės revoliucijos prielaida ir etapu.

Pagrindinė maišto priemonė visada yra jaunimas, kurio natūralus polinkis maištauti panaudojamas ir po valdžios užgrobimo tęsiant völkisch kultūrinę revoliuciją ir totalinę mobilizaciją nacionalsocialistinėje Volksstaat (žr. Valstybė) kovai su dekadansu ir Naujosios tvarkos kūrimui.

106 - ĮSTATYMAS

Nacionalsocialistinės Vokietijos darbininkų partijos programos 19 punkte raginama "pakeisti romėnų teisę, kuri tarnauja materialistinei pasaulio tvarkai, vokiečių bendrąja teise". Tai išreiškia lemiamą frontą kovoje už nacionalinės jurisdikcijos laisvę kaip tautos laisvės, apsisprendimo teisės ir suvereniteto dalį.

Dabartiniu įstatymu, kurio ištakos siekia romėnų laikus, bandoma nustatyti abstrakčius faktus, taip pateisinant schematišką jurisdikciją ir nuosprendžius, ir taip kuriamas galiausiai nerealus, nenatūralus ir dogmatiškas iliuzinis pasaulis, tarnaujantis materializmo pasaulio tvarkai. Priešingai, Vokietijos nacionalinė teisė, kurios svarbiausias principas yra:

TEISINGA YRA TAI, KAS NAUDINGA VOKIETIJOS ŽMONĖMS!

Taip išreiškiamas supratimas, kad teisė, kaip ir visos kitos valstybės gyvenimo sritys, neturi būti savitikslių, bet yra pavaldi tautos rūšies išsaugojimui ir vystymuisi ir turi tai skatinti. Nacionalsocialistinė liaudies valstybė yra totalinė valstybė, apimanti viską ir orientuota į žmonių išlikimą ir aukštesnį vystymąsi. Todėl visiškai natūralu, kad ji apima ir teisės bei jurisprudencijos sritis ir formuoja jas pagal nacionalsocializmo įžvalgas ir tikslus.

Todėl nacionalinė teisė savo teisėtumą kildina iš tarnavimo tautos, suprantamos kaip bendruomenė ir susivienijusios į tautą (žr. Volksgemeinschaft), rūšių išsaugojimui ir vystymuisi. Etninė teisė nuo vyraujančios teisės dogmatizmo skiriasi tuo, kad ji remiasi žmonių teisingumo jausmu, kuris yra antrasis jos teisėtumo ramstis. Apibendrinant tai reiškia, kad teisės ir jurisprudencijos šaltinis laisvų tautų teisinėje sistemoje yra žmonių teisingumo

jausmas. Tačiau tikslas yra išsaugoti ir plėtoti žmonių rūšis. Iš tokios nacionalinės teisinės tvarkos kiekvienam tautos nariui kyla konkrečios teisės ir pareigos, kurios visiems yra vienodai privalomos (taip pat žr. lygybė).

107 - JURISDIKCIJA

Jurisdikcija nacionalsocialistinėje Volksstaat (žr. Valstybė) kyla iš nacionalsocialistinės teisės legitimumo, kuris remiasi dviem ramsčiais:

tarnyba, skirta žmonių rūšių išsaugojimui ir vystymuisi bei žmonių teisingumo jausmą.

Iš to išplaukia: baudžiama tai, kas kenkia visai nacionalinei bendruomenei ar kitam piliečiui. Už baustiną elgesį turi būti baudžiama. Bausmės dydį ir rūšį lemia ne abstraktūs faktai, o konkretus veikos sunkumas ir tuo pačiu žala, taip pat kaltininko asmenybė, atsižvelgiant į žmonių teisingumo jausmą. Todėl nauja teisinė sistema, pagrįsta šiais principais, nustatys tik labai bendrus elgesio, už kurį verta bausti, ir teisingos bausmės pavyzdžius; visa kita bus palikta teismams. Nustatydami teisę, teismai remsis ankstesniais sprendimais panašiose bylose, kurie suvokiami kaip teisingi ir kurie gali būti tam tikros gairės, tačiau neprivalo. Galiausiai lemiamą reikšmę turi tautos teisingumo jausmas, kad formulė "Tautos vardu" vėl įgautų savo prasmę.

Kad būtų galima įgyvendinti šį teisingumo jausmą, teisėjai magistratai ateityje bus renkami laisvais asmeniniais rinkimais iš kandidatų, sėkmingai išklausiusių pagrindinius teisinės praktikos kursus. Reguliarūs nauji rinkimai užtikrina visuotinę kontrolę. Kita aukštesnė instancija teisingumo vykdymą perduos į prisiekusiųjų rankas. Teismų, atsakingų už nusikaltimus prieš kitus tautos narius, teisėjai reguliariai renkami laisvu asmeniniu balsavimu; teismų, atsakingų už nusikaltimus prieš nacionalinę bendruomenę, teisėjus skiria partija (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija). Tik prisiekusieji sprendžia kaltės ir bausmės dydžio klausimą.

Vis dėlto profesionalūs teisėjai netampa nereikalingi, priešingai: nacionalsocialistinei liaudies valstybei reikia aukštos kvalifikacijos ir aistringų teisėjų (taip pat žr. asmenybė). Jie turi būti persmelkti naujosios teisinės tvarkos dvasia. Jie išstudijuoja visą teismų praktiką ir žino kitus sprendimus panašiose bylose. Jie atidžiai ir atsakingai konsultuoja prisiekusiuosius priimant nuosprendį. Kaip ir kaltintojas bei gynyba, jie taip pat turi teisę pateikti apeliacinį skundą kitai aukštesnei instancijai, jei mano, kad nuosprendis neteisingas.

Aukštesnės teisinės valdžios institucijos už prisiekusiųjų teismus yra centrinis parlamentas (Reichstagas) ir, galiausiai, fiureris, kaip aukščiausiasis teismo valdovas ir organizuotos tautos valios, išreikštos nacionalsocialistų partijoje, įsikūnijimas.

Taip jurisprudencija nustoja slėgti žmones kaip gyvenimui svetima dogma ir tampa savaiminiu tikslu. Teisingumas dar kartą suprantamas kaip žmonių gyvenimo dalis ir tarnauja žmonių gyvenimui ir vystymuisi, jis užtikrina teisingumą kiekvienam tautos nariui ir padeda jam įgyti savo teises. Tikra tautinė bendruomenė gali būti kuriama tik remiantis teisingumu. Tik tautos teisingumo jausmas yra teisingumo šaltinis, kurio regima išraiška turi būti teisė ir teisingumo vykdymas valstybėje.

Pramogos su svastika

Anekdotų rinkinys, kurį sudarė Gerhardas Lauckas

Leidėjas: NSDAP/AO, PO Box 6414, Lincoln, NE 68506 JAV

nsdapao.info ir nsdapao.org

Autorinės teisės 1993 m. NSDAP/AO

Spausdinta JAV.

56.

Vienas iš didžiausių mano apgailėstvimų 1970-aisiais buvo tai, kad neturėjome vaizdo įrašymo įrenginio. Praradome dešimtis televizijos interviu ir naujienų, susijusių su mūsų veikla Čikagoje. Tačiau didžiausias praradimas buvo nepadori televizijos laida, rodyta labai ankstyvą sekmadienio rytą. Taip vadinosi laida "*Kai kurie mano geriausi draugai*".

Pavadinime, žinoma, trūko žodžių "yra žydai". Televizijos laidų vedėja buvo didelė J.A.P. (Amerikos žydų princesė). Šio ryto laidoje dalyvavo tikras gyvas holokaustą išgyvenęs žmogus. Abu su bendražygiu priartėjome prie filmavimo aikštelės. Į filmavimo aikštelę įžengė maždaug 40-ies metų išvaizdos žydas, atsisėdo ir apsikeitė maloniais žodžiais su viešnia.

Tuomet laida staiga įgavo labai rimtą toną: holokaustas. Žydas pradėjo pasakoti savo istoriją, įdomu, kad su europietišku akcentu. Taip, piktieji naciai jį pagavo. Taip, jis pateko į koncentracijos stovyklą. Taip, tai buvo siaubinga, per daug siaubinga, kad būtų galima papasakoti. Šeimininkė buvo ant ašarų ribos: "Žinau, kad tai baisu, bet prisiminkite ir papasakokite. Žiūrovai turi teisę tai išgirsti!"

Abu su bendražygiu sakome: "Taip, taip, papasakok, papasakok viską!" Žydas tarsi mus išgirdo ir pasakė: "Na, gerai." Ir tada jis pradėjo savo neįtikėtiną pasakojimą apie holokausto baisumus, Vokietiją, nacių partiją ir galiausiai apie savo asmenines kančias visus tuos metus.

Jis, žinoma, buvo *mirties stovykloje!* (Šeimininkė nubraukė ašarą.) Darbas, kurį jam davė, buvo darbas prie konvejerio. (Ji ir jis abu pradėjo verkti. Mes su bendražygiu tiesiog sėdėjome ant kėdžių kraštų su didžiulėmis šypsenomis, vos tramdydami juoką).

Tada prasidėjo tikras verksmas. "O, vokiečiai buvo tokie nežmoniški! Kaip kultūringi žmonės galėjo taip pasielgti? Kodėl niekas nepadėjo? Jaučiausi apleistas, kartais maniau, kad dievas mane apleido!" (Dabar verkė abu žydai. Šeimininkei per skruostus tekėjo dvi upės blakstienų tušo).

"Mano, mano darbas", - pasakė jis, (Mes atsakėme: "Taip, taip, ką tu padarei?!". "Aš negaliu pasakyti! Tai per daug baisu!" (Abu hebrajai verkė, aimanavo, apkabino ir puolė vienas ant kito).

Tai buvo taip juokinga, kad mes su bendražygiu pratrūkom juoktis. Manėme, kad mums suskils šonai. Tuomet abu žydai staiga sustojo ir užgniauzė kvapą. Gaivindamiesi jie giliai įkvėpė... abu buvo išsekę!

"Ką tu padarei?" - šaukėme iš juoko, stebėdami televizijos spektaklį!

Galiausiai, laikui baigiantis, jis pradėjo: "Aš priešinausi, jie mane mušė, kankino, tai buvo siaubinga. Stovėjau prie konvejerio, šalia kurio buvo didžiuliai krepšiai. Man taip gėda! (Vedėja apsipykė ašaromis.) Mažyčiai mažyčiai kūdikiai - žydų kūdikiai (!) - nusileido prie manęs nuo juostos. Mano darbas (atodūsis) buvo uždusinti kūdikius ir įmesti jų mažyčius kūnelius į krepšį! Man taip gėda!"

Abu žydai vėl prapliupo verkti ir puolė vienas į kitą, kai iš televizoriaus sklido šventa žydų muzika!

Aš ir mano draugas buvome priblokšti! Abu verkėme. Tikros ašaros riedėjo mūsų skruostais. *Juoko ašaros!* Aš susmukau ant grindų ir išsižiojau, laikydamasis už šonų. Prireikė kelių valandų, kad nustotume juoktis

Iki šiol negalime patikėti, kad žydai galėjo paskleisti tokią absurdišką holohoax istoriją. Bet juk ji nėra juokingesnė už kitas, ar ne?

